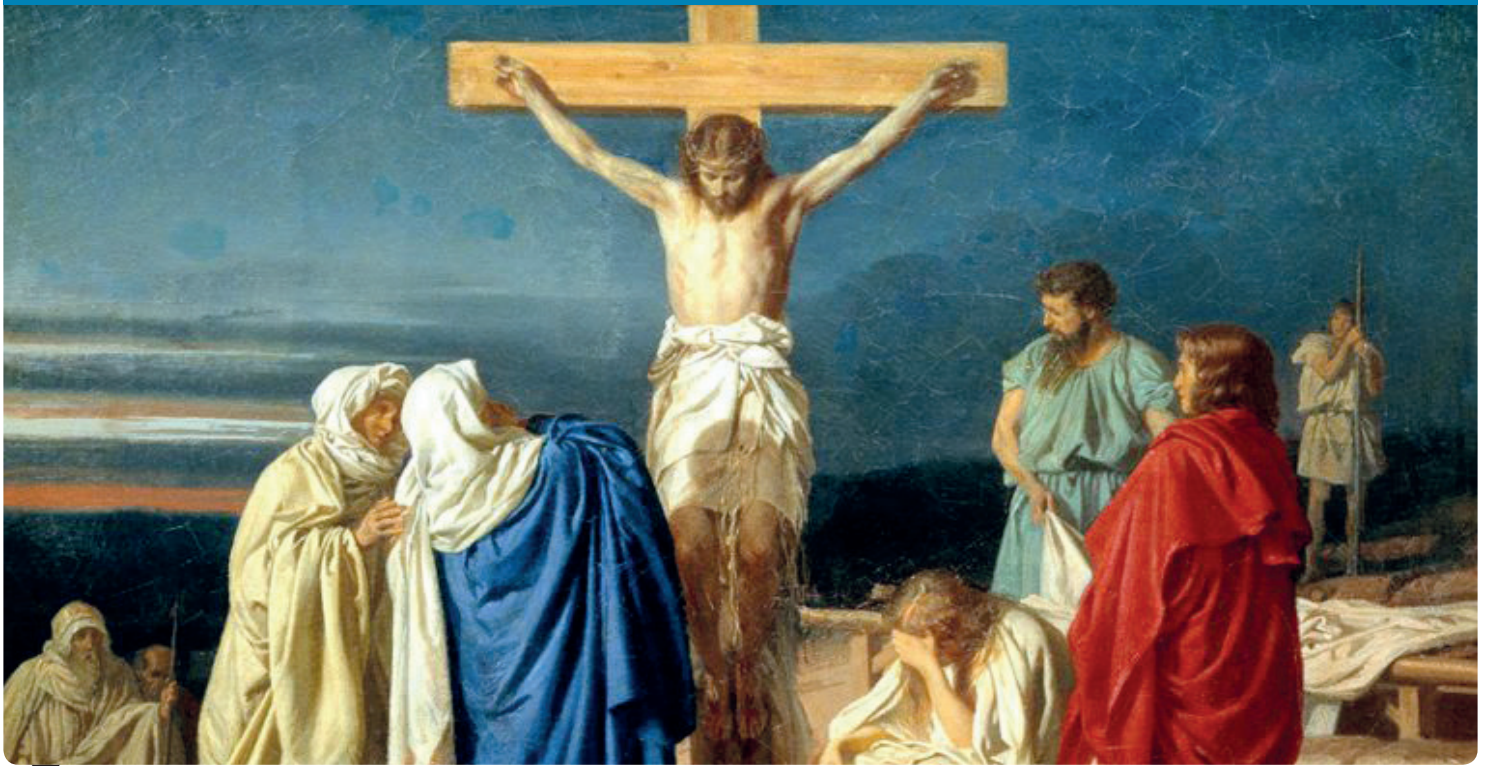

Full diocesà

14 d'abril del 2019

p4 – Trobada vocacional per a nois, al Seminari de Solsona

p6i7 – Viacrucis amb textos del beat Pere Tarres

Per vostra passió sagrada...

La Setmana Santa ens porta el misteri de la nostra salvació per celebrar-lo, revivir-lo, incorporar-nos-hi.

Avui, Diumenge de Rams, estem amb Jesús a Jerusalem i, amb els infants i els joves, aclamem el Senyor com l'únic que ve a salvar-nos.

He desitjat ardentment, diu el Senyor, de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres, els diu en asseure's a taula per al sopar de comiat, en què institueix el sagrament de l'Eucaristia, el ministeri sacerdotal que la perllonga en la història i el mandat de l'amor fratern.

De nou, contemplarem divendres el Crucificat: «mireu l'arbre de la creu, on morí el salvador del món». El Divendres

Sant besarem la creu perquè no la defugim en el nostre dia a dia. Sentim dolor de veure el Salvador Crucificat i, amb ell, tantes persones que sofreixen per culpa d'altres. Dolor reparador, solidaritat, perdó. I llavors ens endinsem en el silenci del Dissabte Sant en el sepulcre.

En la Vetlla Pasqual, vetlla de les vetlles, les comunitats cristianes arriben al temple per assistir al triomf de Crist en la seva resurrecció, que és la nostra pròpia resurrecció.

I sense oblidar-nos de Maria, Mare dolorosa que ha viscut tot aquest itinerari amb singular protagonisme amb el seu Fill. Ella sofreix amb nosaltres, amb cada ésser humà que pateix, com a mare que sap consolar i ens porta esperança. I amb ella, la Reina del Cel, ens alegrem del goig pasqual.

«Tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare»

Diümenge de Rams / Cicle C

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús anava al davant pujant a Jerusalem. Quan era a prop de Bet-Fagué i de Bet-Hània, a la muntanya de les Oliveres, envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant i, entrant, hi trobareu un pollí ferat, que ningú no ha muntat mai. Deslligueu-lo i porteu-lo. Si algú us preguntava per què el deslligueu, respndreu que el Senyor l'ha de menester.» Els dos que Jesús enviava se n'anaren i ho trobaren tot tal com Jesús els ho havia dit. Mentre deslligaven el pollí, els amos els digueren: «Per què el deslligueu?» Ells respongueren: «El Senyor l'ha de menester.» Portaren el pollí a Jesús, el guarniren tirant-li els mantells a sobre i hi feren pujar Jesús. A mesura que Jesús avançava estenien els mantells pel camí. Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addicts, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist, i deien: «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel, i glòria allà dalt.» Alguns fariseus que anaven amb la multitud li digueren: «Mestre, renya els teus seguidors.» Ell respongué: «Us asseguro que si aquests callessin, cridarien les pedres.»

(19,28-40)

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

(Salm 21)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar

gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

«Quan s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la multitud dels seus addicts, plena d'alegria, començà de lloar Déu a grans crits per tots els prodigis que havien vist»

La creu, una tercera dimensió

Jean Hakolimana, prev.

Hom parla de tercera dimensió quan sembla viure o actuar ignorant la realitat que l'envolta, fent cas omís de les exigències del temps i de l'espai. Tanmateix, positivament, els cristians tenim la nostra tercera dimensió a la qual obre la creu de Crist. La realitat humana destaca pels seus límits. Es desplega entre la vida i la mort, entre el bé i el mal, entre el possible i l'impossible. Els seus marges acaben allà on s'esgoten les seves possibilitats. Tant és així que ens és impossible d'imaginar o plantejar res fora del nostre abast. A la creu Jesús experimenta aquesta finitud de la vida. Fins les expectatives de la seva confiança en el Pare semblen retrocedir davant aquesta terrible realitat. El relat de la seva passió recull un crit dramàtic del crucificat: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Aquestes paraules pronunciades enmig de la solitud i l'abandó més totals són d'una sinceritat aclaparadora.

Aquest crit de Jesús, identificat amb totes les víctimes de la història, demana a Déu alguna explicació a tanta injustícia, abandonament i patiment, queda en llavis del crucificat reclamant una resposta de Déu més enllà de la mort: Déu nostre, per què ens abandoneu? Malgrat aquesta angoixa mortal, Jesús s'obre a la tercera dimensió, la de la confiança en el Pare, aquell espai que només pot obrir Déu quan tot sembla acabat: «Pare, a les vostres mans confio el meu esperit.» Jesús ho deixa tot a les mans del Pare. El Pare trencarà el seu silenci i el resuscitarà. Celebrant la passió de Crist, hi sumem les nostres passions, petites i grans, ens obrim a Aquell que obre nous camins davant barrancs tenebrosos.

La imatge

Les lectures de l'entrada messiànica a Jerusalem i la de la passió ens posen en contacte amb Jesús, el Messies sofrent que va a la creu. Dos textos que no podem enllestir amb l'escolta a l'hora de la celebració.

Convindrà trobar en aquestes festes un espai per a assaborir-les. Al cap i a la fi són moments assenyalats que nosaltres hem de viure. Què fa Jesús, què fan els circumstants?

Entrada de Jesús a Jerusalem (1305). Giotto

Agenda

Lit. hores: Setmana II

15 dilluns sant

— Sant Damià de Veuster
— Santes Anastàsia i Basilissa
Is 42,1-7/Salm 26/Jn 12,1-11

16 dimarts sant

— Sant Toribi de Liébana
— Santa Engràcia de Saragossa
Is 49,1-6/Salm 70/Jn 13,21-33.36-38

17 dimecres sant

— Sant Anicet
Is 50,4-9a/Salm 68/Mt 26,14-25

18 dijous sant

— Sant Apol·loni
Missa de la Cena del Senyor
Ex 12,1-8.11-14/Salm 115/1Cor 11,23-26/Jn 13,1-15

19 divendres sant

Dia d'abstinència i dejuni
La Passió del Senyor
Col·lecta de Terra Santa
— Sant Lleó IX
— Sant Vicenç de Cotlliure
Is 52,13-53,12/Salm 30/He 4,14-16;5,7-9/Jn 18,1-19,42

20 dissabte sant

— Sant Suplici i Servilià
Al vespre, Vetlla Pasqual

21 diumenge, Pasqua de Resurrecció / Cicle C

Onom. de Gloria
— Sant Anselm de Canterbury
Ac 10,34a.37-43/Salm 117/Col 3,1-4 o bé 1Co 5,6b-8/Jn 20,1-9 o al vespre, Lc 24,13-35

Trobada vocacional de Setmana Santa per a nois, al Seminari de Solsona

Delegació de Vocacions

Del dilluns 15 fins al dimarts 16 d'abril, al Seminari de Solsona tindran lloc les convivències de la Setmana Santa 2019.

Aquesta trobada vocacional va adreçada a aquells nens i nois, a partir de 5è de primària, que facin d'escolans o col·laborin d'alguna manera a la seva parròquia o al bisbat. Podran gaudir d'una experiència única amb altres nois que, com ells, desitgin conèixer Jesús de més a prop.

Què farem? Participar en la Missa Crismal, caminades, jocs, pregària. També hi haurà la presència dels seminaristes per tal de poder compartir les inquietuds pròpies d'un plantejament vocacional.

Per a més informació, podeu contactar amb el rector de la vostra parròquia o amb Mn. Marc Majà (690 18 98 85).

Actes de Catalunya Sacra al nostre bisbat

Visita guiada als vitralls de la catedral de Solsona

El dia 20 d'abril (Dissabte Sant), Catalunya Sacra, a proposta del bisbat de Solsona, ofereix una visita singular a la catedral, a través dels seus vitralls, guiada per Carles Freixes, cap de Béns Immobles del bisbat, i Jordi Bonet, restaurador de vitralls. Els vitralls són elements clau per a posar llum i color al temple. Amb la seva alçada passen sovint desapercebuts. En aquest recorregut en seran protagonistes. L'actual edifici de la catedral de Santa Maria és un edifici d'estil gòtic. Entre els seus vitralls sobresurten els del període gòtic de l'absis i la gran rosassa romànica de ponent que donen llum a l'interior.

Conferència sobre l'església de Sant Jaume de Mollerussa

El dia 24 d'abril, en el marc de les festes de Sant Isidor, tindrà lloc a l'església de Sant Jaume de Mollerussa una conferència per a conèixer com es va projectar l'actual església i la seva construcció, a càrrec de Carles Freixes, un dels principals estudiosos de l'obra de Puig Boada. Aquesta església està inspirada en l'arquitectura florentina i va ser construïda entre els anys 1941 i 1952 en substitució de l'antiga església de finals del segle XIX, situada on ara hi ha l'ajuntament.

Aquestes activitats són gratuïtes. Per a inscripció prèvia: tel. 693 72 02 02 o bé reserves@cataloniasacra.cat.

Celebració de la Missa Crismal a la catedral de Solsona

El Dilluns Sant, dia 15 d'abril, tindrà lloc la Jornada Sacerdotal de la Missa Crismal, a la catedral de Solsona, presidida pel senyor bisbe i concelebrada pels preveres de la diòcesi. També hi participaran diaques, seminaristes, novicis i escolans.

En aquesta missa es renoven les promeses sacerdotals i també es beneeixen els sants olis.

Enguany hi ha un parell de canvis: el primer és que la celebració serà a les dotze del migdia; el segon és que no hi haurà cap acte posterior com s'havia anat fent els últims anys. En acabar la celebració eucarística hi haurà el dinar fraternal de capellans (com sempre, al Seminari).

Mirem de participar-hi i acompanyar els nostres mossens en aquesta celebració tan important per a ells.

Cardona engega una campanya de restauració del seu orgue

Comissió Orgue Cardona

La parròquia de Cardona, amb la col·laboració de diverses entitats de la vila, ha impulsat una campanya per a la restauració de l'orgue de l'església parroquial que comprendrà diferents actes i iniciatives al llarg d'aquest any.

Els actes vandàlics perpetrats a Cardona durant les primeres jornades de l'esclat de la darrera guerra civil van ocasionar la destrucció del monumental orgue barroc que presidia una de les capelles laterals del temple parroquial. Ja avançada la postguerra, l'any 1965, un grup de cardonins, liderats pel prevere Josep M. Casafont, va dur a terme una exitosa campanya per adquirir un orgue que era propietat de la família Jorba de Manresa. L'instrument estava ubicat en una capella privada de Santpedor, des d'on fou traslladat a l'església de Cardona, on ha sonat ininterrompudament durant els darrers cinquanta anys. Es tracta d'un orgue construït per l'empresa Organeria Española l'any 1948 que comprèn 11 registres, dos

teclats i un pedaler, amb un total de 552 tubs i 17 canonjes que s'accionen per mitjà d'electrovàlvules. Després de diverses reparacions parcials, les connexions de la seva consola es trobaven en un estat de deteriorament important, així com alguns dels seus tubs, cosa que urgia un sanejament a fons.

D'aquí que el rector cardoní, Mn. Carles Pubill, juntament amb els membres de la junta de la Coral Cardonina, hagin encarregat al taller de restauració de Caius Mujal la reparació de l'instrument, obra en la qual ja fa uns quants mesos que s'hi treballa. Paral·lelament, s'ha creat una comissió integrada per diverses persones del teixit associatiu i empresarial cardoní per tal de recaptar fons per a finançar-ne la restauració i posar en valor la tradició musical d'aquest instrument a la vila, on durant dècades ha solemnitzat els actes litúrgics.

(Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat)

Viacrucis amb textos del beat Pere Tarrés

Síntesi del text preparat per Mn. Frederic Ràfols

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

El cor de Jesús està encerclat d'espines. Per tant, aquell que vulgui arribar-hi, d'una manera o altra haurà de sofrir les seves fiblades... La possessió del cor de Jesús és la possessió de l'Amor, del Tot, una gota del qual és prou per a reblir l'abisme del nostre cor miserable. Però, per a assolir-lo, cosa que equival a assolir la felicitat, hem de trobar aquelles espines inevitables.

Segona estació: Jesús porta la creu al coll

Penso constantment en Jesús, pronunciant sempre el seu dolcíssim nom i desitjant fer el que ell vulgui, oferint-li aquell sofriment per les ànimes dels qui blasfemen i per la salvació de la pàtria... Vaig comprendre perfecta-

ment el dolor de Jesús quan, esgotat, amb la creu al coll, caigué rendit per tres vegades camí del Calvari.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Jesús, prostrat als vostres peus amb el meu front confós en la terra, us prego que vulgueu encendre la meva ànima en el més fervorós desig d'amar-vos, de servir-vos, de morir al món, d'anorrear-me, de fer-me no-res, de menysprear honors, glòria, riquesa, plaers i sobretot del desig d'oferir-vos generosament la vida.

Quarta estació: Jesús troba la seva Mare

Feu-nos, Senyora, la mercè d'apaivagar l'odi en el cor dels homes i trasmutar-lo en el més pur amor i afecte al germà.

Cinquena estació: El Cirineu ajuda Jesús a portar la creu

Em plau de pensar que tot malalt o ferit que hagi passat per les meves mans guardi sempre un bon record de mi. Procuraré de fer tot això amb la més pura rectitud d'intenció, per amor a l'Amic de tots els amics.

Sisena estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

Davant de tant dolor i sofriment [de la guerra], com augmenta en mi el desig de donar-me tot a Déu, de ser tot, absolutament tot, d'ell!

Setena estació: Jesús cau per segona vegada

Tot us ho dono, Senyor, tots els meus actes, per petits que siguin, els batecs del meu cor, només per vós, els meus

sospirs, els meus anhels, les meves paraules, les que llegeixi, les que escrigui, tot, tot, Senyor, tot per vós. Us estimaré sempre.

Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Estic content, tranquil i confiadament abandonat als braços de Déu. Em trobo ple de pau i de desig d'amor. Estic consolat. He pensat que cal agrair a l'Amat aquestes delicadeses, així com també que cal aprofitar-les i guardar-les en el més íntim de l'ànima per a quan vinguin temporades de foscor i de sequedat de l'ànima.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada

Anant a passeig, he vist una ramada d'ovelles amb els seus anyells. Quantes coses m'ha suggerit i recordat de totes aquelles que fan referència a l'Amat! El pastor les conduïa cap a la pleta; al so de l'esquella, bo i belant, el seguien, confiades, contentes, perquè coneixen la seva veu i la seva bondat.

Desena estació: Jesús és despul·lat

En anar-me'n, a una pobra criatura i dels més blasfems, li vaig dir que, sobretot, cregués que Déu existia, encara que no ho comprengués, i que no blasfemés.

Onzena estació: Jesús és clavat a la creu

En les hores de tristesa, que sortosament no són gaires, quan el cor sembla voler-se queixar del seu confinament prolongat, quina sort hi ha de l'oració! Quin remei tan admirable! Què fóra, pobre de mi, sense ella? Avui, que consolat m'he sentit! Hom se sent de nou amb forces suficients, com, després d'una caminada, amb el repòs; com si a dintre de l'ànima hi entrés un oreig refrescant de la suavitat del cor del Bon

Jesús. He demanat a Déu Amor, i res més que Amor a ell i a la Verge Maria.

Dotzena estació: Jesús mor en la creu

Avui, en celebrar la missa, m'he sentit sacerdot de debò, perquè era oferent i víctima: oferia al mateix temps els meus dolors. Que estic content de ser sacerdot! Jo no comprenc el sacerdoci d'una altra manera que donant-se enterament i matant-se per les ànimes.

Tretzena estació: Jesús és davallat de la creu

Hem enterrat tres amics. Els hem enterrats en un camp, en un esglaó de la barrancada. Els tenia tots tres allí, estesos. La lluna els il·luminava el rostre amb la seva pàl·lida claror, que els feia més pàl·lids i blancs encara... He fet una fossa per a cada un, ben fonda. Cap als volts de les dotze de la nit, els hem enterrats. D'un a un els hem col·locats a la fossa, ben dignament. La lluna els ha donat la darrera besada. Era nit de lluna plena. I seguidament els han tirat la terra a sobre, a palades. Que impressionant! Tot seguit foren coberts. Ho dissimularem amb herbes. Les herbes aviat hi creixeran i per la primavera hi esclataran les flors... Quin desig vaig experimentar d'abandonar-me, de llançar-me, amb tota la força, en mans de Déu! Davant de tanta misèria, com he comprès el veritable camí!

Catorzena estació: Jesús, enterrat en el sepulcre

Sóc una pilota en les mans de Jesús, ho veig clar; jo el deixo jugar tant com vulgui; comprenc molt bé la frase de santa Teresina; que ho facin així les ànimes, és la donació de l'infant petit. Que ningú no estigui trist; és motiu de gran alegria que un germà nostre se'n pugui al cel. Cal tenir molta serenitat. Jo us asseguro que tindreu goig i pau.

La Dita

«Viure al setè cel...»

Sebastià Codina, prev.

Viure al setè cel... (gaudir d'un grau suprem de benestar i pau). Escampar vents i recollir tempestats... (divulgar falsedats i aplegar daltabaixos). Donar carn a les feres... (alimentar rumors per desentendre's de tot). Això és el caos... (desordre, desconcert). La Bíblia en vers... (explicacions molt difícils d'entendre). Estripar-se el vestit... (indignar-se davant un fet; sorpresa). Més dolent que Caïn... (ser pervers de mena). Apurar el calze... (resistir els sofriments fins a les últimes conseqüències). Passar pel forat de l'agulla... (ser astut i atrevit). Trobar el camí de Damasc... (fer un canvi radical en les idees i en la vida).

Glossa

La Passió de Cervera

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge passat vaig actuar a la Passió de Cervera. Vaig fer d'apòstol al sant sopar, a l'hort de Getsemaní, de poble en vàries escenes i fins de Cirineu ajudant Jesús a portar la creu.

Tot va sorgir de la meva anada anual a la Passió. L'any passat, no sé com, algú em va convidar a sortir-hi i vaig acceptar-ho, sempre i quan no hagués d'assajar. Fa unes setmanes, em recordaren la conversa i fet i dit. Després de l'experiència i a les portes de la Setmana Santa vull subratllar algunes virtuts d'aquesta magna representació i de l'oportunitat que ens ofereix per a complementar les celebracions d'aquesta Setmana Santa i de la Pasqua.

En primer lloc, la Passió és un gran mitjà per a divulgar la vida, passió, mort i resurrecció de Jesús. Els esdeveniments centrals de la nostra salvació són presentats amb una gran força visual i a través d'un text a cavall entre la literalitat evangèlica i una interpretació de caire catequètic. Són emocionants moltes escenes —el sant sopar, la crucifixió, el davallament, la resurrecció— i suggeridors molts diàlegs —la conversió de la Magdalena, la lluita interna de Judes, el judici al Sanedrí o al Pretori—. Es tracta d'un espectacle que es pot veure una i moltes vegades, perquè, com la lectura de l'evangeli, sempre hi podem treure coses noves.

En segon lloc, la Passió és un fet cultural creat per la nostra fe. La representació semilitúrgica de l'edat mitjana — que es torna a representar — es convertí en un peça teatral popular i apta per a tots els públic. Com els pastorets i el pessebres vivents, és expressió de com la nostra fe ha fet cultura i aglutina gent d'Església i persones no creients. Parlem d'una representació que no només fa bé al públic sinó també a les més de 300 persones que la fan possible.

La força visual i catequètica de moltes escenes no només impacta als espectadors sinó també als que estan a les tramoies.

Finalment, la Passió és una gran eina per a la nostra aposta evangelitzadora. És una bona oferta per a aquestes famílies que assisteixen a les catequesis de diumenge al matí o dissabte a la tarda que estan prosperant a les nostres parròquies. També per als grups de preadolescents, adolescents i joves i, fins i tot, la gent que està participant en els cursos Alpha, en les cèl·lules parroquials i en el grups de Jesús. M'alegraria que, cada any, les parròquies de referència organitzessin una anada a la Passió de Cervera, convidant tothom però especialment aquests col·lectius prioritaris en la nostra acció evangelitzadora.

